

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af Fremskridtpartiets beslutningsforslag nr. B 15 fra folketingsåret 1997-98 (2. samling). Der henvises vedrørende beslutningsforslag nr. B 15 til Folketingstidende, tillæg A 1373 og 1371, og forhandlingerne 808.

Beslutningsforslaget refererer til lovforslag nr. L 180 fra folketingsåret 1996-97: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Justering af personalegodebeskatningen) og er en delvis genfremsættelse af ændringsforslag nr. 3 i Skatteudvalgets betænkning af 14. maj 1997 over L 180.

Lovforslag nr. L 180 var en justering af ligningslovens § 16 og bestemmer beskatningen af de personalegoder/frynsegoder, der kan relatere sig til den enkelte skatteyder. Frynsegoder defineres som »goder, arbejdsgiveren i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde« og omfatter alle ydelser, der medfører en besparelse for den ansatte. Der henvises vedrørende L 180 til Folketingstidende 1996-97, tillæg A 3850 og 3842, tillæg B 969, tillæg C 492 og forhandlingerne 4666, 7669 og 7826.

Forslagsstillerne mener ikke, dette er rimeligt. Det er på tide, at udgifter afholdt af arbejdsgiveren i forbindelse med ansattes lægeordnede behandlinger fritages for beskatning som personalegoder. For den medarbejder, der modtager ydelsen, bliver der derfor tale om en skattelettelse, da denne efter gældende regler er skattepligtig. Tilsvarende bør skattefrihed gælde, hvis arbejdsgiveren i stedet tegner en forsikring på den ansatte. Medarbejderen fritages for beskatning af såvel præmie som sumudbetaling (eksempelvis til dækning af operation).

Den udgift, som arbejdsgiveren derved påtager sig, er at sidestille med andre driftsudgifter og dermed fradragsberettiget. Derved bliver det langt mere attraktivt for virksomhederne at påtage sig et socialt ansvar for medarbejderne.

Det er forslagsstillerne meget på sinde, at tilbudet skal være generelt, tilfalde samtlige firmaets medarbejdergrupper, og for ikke at så tvivl om ordningen skal behandlingen være lægeordineret, nødvendig – og eventuelt udarbejdet efter en positivliste, der dels beskriver, hvilke lidelser der er omfattet, hvilke behandlingsformer der skal anvendes, og ikke mindst hvilke typer af institutioner, der er kvalificeret til at yde behandlingen.

Efter gældende regler beskattes behandlinger, som en arbejdsgiver ønsker at finansiere for sine ansatte, på samme vilkår som fri bil, fri sommerbolig, fri tele-

fon og lign. Ligheden er måske slående for nogle, men det er forlagsstillerens klare holdning, at arbejdsgiverbetalte behandlinger ikke er frynsegoder, men snarere samfundsgoder.

Samfundsgoder er - som ordet siger - til gavn for samfundet, og dét er netop egenskaben, der kendetegner arbejdsgiverbetalte behandlinger. Ved at afholde udgifterne for de ansattes behandlinger løser arbejdsgiveren med ét slag mange problemer:

- Medarbejderen bliver behandlet inden for en overskuelig tidshorisont og undgår derved at blive fyret efter et halvt år - hvilket ikke er unormal ventetid for visse typer af operationer. Derved undgår medarbejderen det frustrerende ved lange ventelister - først til en forundersøgelse og siden hen til selve operationen - hvor uvisheden, om man når det, ikke just er befordrende for patientens helbred.
- Ventelisterne til det offentlige behandlingssystem nedbringes. Arbejdsgiveren vil i høj grad benytte sig af behandlertilbud i den private sektor, hvilket medfører, at medarbejderen ikke kommer til at figurere på det offentliges ventelister.
- Arbejdsgiveren får hurtig sin, ofte vigtige, medarbejder tilbage. Produktionstab som følge af sygdom hos nøglepersoner kan dermed minimeres, og tidkrævende, sædvanligvis dyre, procedurer til søgning af kvalificeret erstatning undgås.
- Den samlede sygeperiode nedbringes, hvilket medfører betydelige offentlige besparelser på udgifter forbundet med sygedagpenge, en besparelse, som absolut ikke er uvæsentlig, idet lange ventelister ofte medfører sygedagpenge i måneds- eller årevis. Desuden er der den negative effekt, at den sygdomsramte medarbejder i samme tidsrum er afskåret fra at opretholde sin normale løn og dermed et højere skattegrundlag. Dertil skal lægges det psykiske pres ved ikke at vide, om man bliver fyret, og desuden risikoen for helt at ryge ud af arbejdsmarkedet og måske ende på førtidspension.
- Endelig foretages behandlingerne for private midler, hvilket giver amterne en besparelse i udgifter til offentlig behandling (operationer, genoptræning etc.).

Fordelene er derfor mange, og foruden den klare samfundsmæssige gevinst - der både er i virksomhedernes, medarbejderens og samfundets interesse - fri-